

به نام خدا

چالش معلمان با راهکارهای سنتی و تکنولوژی جدید

مولفان :

یعقوب جدگال

لال بخش جدگال

یوسف جدگال

عبدالله دربین

مهرانگیز دربین

انتشارات ارسطو

(سازمان چاپ و نشر ایران - ۱۴۰۲)

نسخه الکترونیکی این اثر در سایت سازمان چاپ و نشر ایران و اپلیکیشن کتاب رسان موجود می باشد

chaponashr.ir

سرشناسه : جد گال، یعقوب، ۱۳۵۴
عنوان و نام پدید آور : چالش معلمان با راهکارهای سنتی و تکنولوژی جدید/ مولفان یعقوب جد گال،
لال بخش جد گال، یوسف جد گال، عبدالله دربین، مهرانگیز دربین.
مشخصات نشر : انتشارات ارسطو (سازمان چاپ و نشر ایران)، ۱۴۰۲.
مشخصات ظاهری : ۱۰۱ ص.
شابک : ۹۷۸-۶۲۲-۴۰۸-۳۵۹-۳
وضعیت فهرست نویسی : فیبا
موضوع : معلمان - راهکارهای سنتی - تکنولوژی جدید
شناسه افزوده : جد گال، لال بخش، ۱۳۶۳
شناسه افزوده : جد گال، یوسف، ۱۳۶۶
شناسه افزوده : دربین، عبدالله، ۱۳۶۸
شناسه افزوده : دربین، مهرانگیز، ۱۳۶۵
رده بندی کنگره : PN۲۱۴۹
رده بندی دیویی : ۸۰۹/۲۰۹
شماره کتابشناسی ملی : ۹۴۹۳۸۵۹
اطلاعات رکورد کتابشناسی : فیبا

نام کتاب : چالش معلمان با راهکارهای سنتی و تکنولوژی جدید
مولفان : یعقوب جد گال - لال بخش جد گال - یوسف جد گال - عبدالله دربین - مهرانگیز دربین
ناشر : انتشارات ارسطو (سازمان چاپ و نشر ایران)
صفحه آرابی، تنظیم و طرح جلد: پروانه مهاجر
تیراژ : ۱۰۰۰ جلد
نوبت چاپ : اول - ۱۴۰۲
چاپ : زر جد
قیمت : ۱۰۱۰۰۰ تومان
فروش نسخه الکترونیکی - کتاب رسان :
<https://chaponashr.ir/ketabresan>
شابک : ۹۷۸-۶۲۲-۴۰۸-۳۵۹-۳
تلفن مرکز بخش : ۰۹۱۲۰۲۳۹۲۵۵
www.chaponashr.ir

فهرست

- فصل اول: تغییرات در نظام آموزشی: ۷
- مقدمه: ۸
- بررسی کلی تغییرات در آموزش و نقش تکنولوژی در آن: ۱۰
- اهمیت همگام‌سازی معلمان با دنیای دیجیتال: ۱۱
- تعریف آموزش سنتی و تکنولوژی در کلاس درس: ۱۳
- مروری بر رویکردهای سنتی تدریس: مفاهیم و روش‌ها: ۱۴
- تعریف تکنولوژی‌های نوین آموزشی: ابزارها و پلتفرم‌های دیجیتال: ۱۷
- مشکلات تدریس تک‌جانبه: ۲۰
- کمبود مشارکت دانش‌آموزان: ۲۲
- عدم پاسخگویی به نیازهای فردی دانش‌آموزان: ۲۵
- فصل دوم: مزایا و معایب روش‌های سنتی تدریس: ۲۹
- مزایای شخصی‌سازی و تعامل نزدیک: ۳۰
- معایب محدودیت در استفاده از تکنولوژی و یادگیری از راه دور: ۳۲
- ورود تکنولوژی به کلاس درس: فرصت‌ها و تهدیدها: ۳۴
- فرصت‌های فناوری در افزایش انگیزه یادگیری: ۳۵

- ۳۶..... تهدیدات استفاده نادرست از تکنولوژی در یادگیری:.....
- ۳۷..... تکنولوژی در مقابل تعامل انسانی:
- ۳۷..... بررسی تفاوت‌های تعاملات انسانی در روش‌های سنتی و دیجیتال:
- ۴۰..... تأثیر کمبود تعامل انسانی در محیط‌های آموزشی مبتنی بر تکنولوژی:.....
- ۴۳..... فصل سوم: چالش‌های عملی معلمان در استفاده از تکنولوژی:.....**
- ۴۵..... کمبود آموزش معلمان در استفاده از ابزارهای دیجیتال:
- ۴۷..... مقاومت در برابر تغییر:
- ۵۰..... مشکلات مدیریت کلاس‌های آنلاین:
- ۵۶..... نوآوری در آموزش: ترکیب روش‌های سنتی و تکنولوژیک:.....
- ۵۹..... مدل‌های ترکیبی تدریس (Blended Learning):
- ۶۶..... مثال‌های موفق ترکیب تکنولوژی و روش‌های سنتی:.....
- ۶۹..... نقش آموزش‌های ضمن خدمت برای معلمان:
- ۷۲..... نیاز به بازآموزی و آموزش‌های دوره‌ای:.....
- ۷۵..... فصل چهارم نقش توسعه حرفه‌ای در به‌کارگیری تکنولوژی:.....**
- ۷۹..... چالش‌های ارزشیابی در عصر دیجیتال:.....
- ۸۳..... بررسی مشکلات ارزشیابی در محیط‌های مجازی:.....
- ۸۸..... روش‌های ارزشیابی در تدریس سنتی در مقایسه با ابزارهای تکنولوژیک:.....

- چالش‌های روانی و اجتماعی معلمان در عصر دیجیتال: ۹۱
- استرس و اضطراب ناشی از استفاده از ابزارهای جدید: ۹۱
- فاصله روانی بین معلم و دانش‌آموزان در محیط‌های دیجیتال: ۹۲
- پیش‌بینی آینده آموزش: ۹۴
- اهمیت حفظ تعامل انسانی در دوران دیجیتال: ۹۴
- نتیجه‌گیری : ۹۶
- منابع : ۹۹

فصل اول: تغییرات در نظام آموزشی:

نظام آموزشی در دهه‌های اخیر تحت تأثیر تحولات اجتماعی، اقتصادی و فناوری قرار گرفته است. این تغییرات به‌ویژه با ظهور فناوری‌های نوین و اینترنت تسریع شده و موجب تحول در روش‌های تدریس و یادگیری گردیده است. مدارس و دانشگاه‌ها به سمت استفاده از ابزارهای دیجیتال و یادگیری آنلاین حرکت کرده‌اند که این موضوع نیازمند تغییرات بنیادی در برنامه‌های درسی و شیوه‌های آموزشی است یکی از مهم‌ترین تغییرات در نظام آموزشی، رویکرد به یادگیری شخصی‌سازی شده است. به جای روش‌های یکسان برای تمامی دانش‌آموزان، معلمان اکنون به دنبال ایجاد برنامه‌های درسی متناسب با نیازها و علایق هر دانش‌آموز هستند. این تغییر به بهبود انگیزه و عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان کمک شایانی کرده است (لواسانی، ن. ۱۳۹۹)

فناوری‌های جدید، از جمله هوش مصنوعی و یادگیری ماشینی، نقش مهمی در شکل‌دهی به آینده نظام آموزشی دارند. این فناوری‌ها می‌توانند به شناسایی نقاط قوت و ضعف دانش‌آموزان کمک کنند و به معلمان این امکان را بدهند که بازخوردهای دقیق‌تری به دانش‌آموزان ارائه دهند. همچنین، این فناوری‌ها می‌توانند فرآیندهای یادگیری را تسهیل کنند تغییرات در نظام آموزشی همچنین به ارتقاء مهارت‌های اجتماعی و عاطفی دانش‌آموزان نیز اشاره دارد. امروزه، توجه بیشتری به مهارت‌های ارتباطی، همدلی و کار گروهی شده است. معلمان به دنبال ایجاد محیط‌های یادگیری حمایتی هستند که در آن دانش‌آموزان بتوانند این مهارت‌ها را در کنار دانش علمی فرا بگیرند نظام آموزشی به دنبال ایجاد هماهنگی بیشتر بین آموزش و نیازهای بازار کار است. این تغییر به‌ویژه در رشته‌های فنی و حرفه‌ای مشهود است که برنامه‌های درسی به‌گونه‌ای طراحی شده‌اند که مهارت‌های عملی و تجربی را در دانش‌آموزان تقویت کنند. این رویکرد موجب افزایش اشتغال‌زایی و توانمندی دانش‌آموزان در دنیای واقعی می‌شود (احمدی، م. ۱۴۰۰)

توجه به یادگیری فراگیر نیز یکی دیگر از تغییرات در نظام آموزشی است. با توجه به تنوع فرهنگی و اجتماعی در جوامع، نیاز به آموزش‌هایی که همه دانش‌آموزان، بدون توجه به پیش‌زمینه‌ها و

شرایط خاص خود، بتوانند از آن بهره‌مند شوند، افزایش یافته است. این تغییر به ترویج برابری آموزشی و کاهش نابرابری‌های اجتماعی کمک می‌کند تغییرات در نظام آموزشی همچنین شامل ادغام آموزش‌های رسمی و غیررسمی است. به‌ویژه با افزایش دسترسی به منابع آموزشی آنلاین و برنامه‌های خارج از مدرسه، دانش‌آموزان اکنون می‌توانند از فرصت‌های یادگیری خارج از کلاس درس بهره‌مند شوند. این امر به تنوع و غنای تجربیات یادگیری آن‌ها کمک می‌کند نظام آموزشی همچنین به سمت استفاده از روش‌های ارزیابی متنوع‌تری حرکت کرده است. به‌جای تکیه صرف بر امتحانات کتبی، معلمان از روش‌های ارزیابی مبتنی بر پروژه، ارائه و فعالیت‌های گروهی استفاده می‌کنند. این تغییر به دانش‌آموزان این امکان را می‌دهد که توانمندی‌های خود را در زمینه‌های مختلف نشان دهند همچنین، تغییرات در نظام آموزشی به دنبال ارتقاء آموزش معلمان است. برنامه‌های آموزشی برای معلمان به‌روز شده و بر مهارت‌های تدریس نوین و مدیریت کلاس تأکید دارد. این تغییر به بهبود کیفیت آموزش و یادگیری در کلاس‌های درس کمک می‌کند و معلمان را قادر می‌سازد تا با چالش‌های جدید آموزشی مقابله کنند تغییرات در نظام آموزشی یک فرآیند مداوم است که نیازمند همکاری همه ذینفعان از جمله معلمان، والدین، دانش‌آموزان و سیاست‌گذاران است. با توجه به چالش‌های پیش‌رو، نظام آموزشی باید به‌طور مداوم به‌روزرسانی شود تا به بهترین نحو نیازهای یادگیرندگان را برآورده سازد و آنان را برای موفقیت در آینده آماده کند. (رضوانی، ن. ۱۳۹۹)

مقدمه:

نظام آموزشی به‌عنوان یکی از ارکان اصلی هر جامعه، نقش حیاتی در شکل‌دهی به آینده فردی و اجتماعی افراد ایفا می‌کند. آموزش نه تنها به توسعه مهارت‌ها و دانش کمک می‌کند، بلکه زمینه‌ساز پرورش شخصیت و فرهنگ در نسل‌های آینده است. در این راستا، تغییرات و تحولات در نظام آموزشی به‌ویژه در دنیای امروز، امری اجتناب‌ناپذیر و ضروری به شمار می‌آید.

با توجه به پیشرفت‌های فناوری، نیازهای بازار کار و تحولات اجتماعی، نظام‌های آموزشی باید انعطاف‌پذیری بیشتری از خود نشان دهند. این تغییرات به‌خصوص در دو دهه اخیر با سرعت بیشتری در حال وقوع است و به‌طور قابل توجهی بر روش‌های تدریس و یادگیری تأثیر گذاشته است. به همین دلیل، شناسایی و تحلیل این تغییرات از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است.

یکی از تغییرات کلیدی در نظام آموزشی، شیفت به سمت یادگیری شخصی‌سازی شده است. به‌جای روش‌های سنتی که بر اساس رویکرد یکسان برای تمامی دانش‌آموزان طراحی شده بودند، اکنون معلمان تلاش می‌کنند تا برنامه‌های درسی را متناسب با نیازها و استعدادها هر دانش‌آموز تطبیق دهند. این رویکرد به‌طور مؤثری می‌تواند انگیزه و عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان را افزایش دهد. افزایش دسترسی به اطلاعات و منابع آموزشی آنلاین نیز یکی دیگر از تغییرات اساسی در نظام آموزشی است. با گسترش اینترنت و فناوری‌های نوین، یادگیری به فضایی فراتر از کلاس درس منتقل شده و دانش‌آموزان می‌توانند از امکانات یادگیری در هر زمان و مکان بهره‌مند شوند. این تغییر نه تنها به غنای تجربیات یادگیری کمک می‌کند، بلکه به توسعه خودآموزی نیز می‌انجامد. همچنین، تأکید بر مهارت‌های اجتماعی و عاطفی در فرآیند آموزش یکی دیگر از تغییرات مهم محسوب می‌شود. امروزه، معلمان به دنبال ارتقاء مهارت‌های ارتباطی، همدلی و کار گروهی در دانش‌آموزان هستند. این مهارت‌ها در دنیای پیچیده امروز ضروری هستند و به دانش‌آموزان کمک می‌کنند تا در محیط‌های اجتماعی و حرفه‌ای موفق‌تر عمل کنند. همین‌راستا، ادغام آموزش‌های رسمی و غیررسمی به‌عنوان یک رویکرد نوین مطرح شده است. با توجه به تنوع فرهنگی و اجتماعی در جوامع، نظام آموزشی باید به گونه‌ای طراحی شود که همه دانش‌آموزان، صرف‌نظر از پیش‌زمینه‌های اجتماعی و فرهنگی خود، بتوانند از فرصت‌های آموزشی بهره‌مند شوند. این رویکرد به ترویج برابری آموزشی و کاهش نابرابری‌ها کمک می‌کند (احمدی، م. ۱۴۰۰)

در کنار این تغییرات، نظام آموزشی به سمت استفاده از روش‌های ارزیابی متنوع‌تری حرکت کرده است. به‌جای تکیه صرف بر امتحانات کتبی، معلمان از روش‌های ارزیابی مبتنی بر پروژه، ارائه و فعالیت‌های گروهی بهره می‌برند. این تغییر به دانش‌آموزان این امکان را می‌دهد که توانمندی‌های خود را در زمینه‌های مختلف به نمایش بگذارند (لواسانی، ن. ۱۳۹۹)

از سوی دیگر، بهبود آموزش معلمان و ارتقاء مهارت‌های آنان در راستای تغییرات نظام آموزشی اهمیت دارد. برنامه‌های آموزشی برای معلمان باید به‌روز شده و بر مهارت‌های تدریس نوین و مدیریت کلاس تأکید کند. این امر به بهبود کیفیت آموزش و یادگیری در کلاس‌های درس کمک کرده و معلمان را قادر می‌سازد تا با چالش‌های جدید آموزشی مواجه شوند. تغییرات در نظام آموزشی یک فرآیند مداوم و پویاست که نیازمند همکاری همه ذینفعان از جمله معلمان، والدین،

دانش‌آموزان و سیاست‌گذاران است. با توجه به چالش‌های پیش‌رو، نظام آموزشی باید به‌طور مداوم به‌روزرسانی شود تا به بهترین نحو نیازهای یادگیرندگان را برآورده سازد و آنان را برای موفقیت در آینده آماده کند. این مهم نیازمند تلاش مشترک و همدلی همه افراد جامعه است.

بررسی کلی تغییرات در آموزش و نقش تکنولوژی در آن:

در دهه‌های اخیر، نظام آموزشی با تحولات چشمگیری روبه‌رو بوده است که بسیاری از آن‌ها تحت تأثیر پیشرفت‌های فناوری و تغییرات اجتماعی قرار گرفته‌اند. این تغییرات به‌ویژه در زمینه‌های روش‌های تدریس، محتوای آموزشی و نحوه تعامل بین معلمان و دانش‌آموزان مشهود است. با ورود تکنولوژی‌های نوین، آموزش از حالت سنتی خارج شده و به سمت رویکردهای نوین و مؤثرتر حرکت کرده است. تکنولوژی‌های اطلاعاتی و ارتباطی در ایجاد تغییرات اساسی در فرآیند یادگیری و تدریس نقش بسزایی دارند. ابزارهایی مانند وب‌سایت‌های آموزشی، نرم‌افزارهای یادگیری و اپلیکیشن‌های موبایل به دانش‌آموزان این امکان را می‌دهند که به منابع متنوع و غنی دسترسی پیدا کنند. این دسترسی به اطلاعات به یادگیری خودآموزی و یادگیری مادام‌العمر کمک می‌کند و تجربه یادگیری را بسیار جذاب‌تر و مؤثرتر می‌سازد (امینی، س. ۱۳۹۸).

علاوه بر این، فناوری‌های نوین به شخصی‌سازی فرآیند یادگیری کمک کرده‌اند. با استفاده از الگوریتم‌های هوش مصنوعی، سیستم‌های آموزشی می‌توانند نیازها و پیشرفت‌های هر دانش‌آموز را شناسایی کرده و به‌طور خودکار برنامه‌های درسی متناسب با آن‌ها ارائه دهند. این رویکرد به‌ویژه برای دانش‌آموزانی که نیازهای خاصی دارند، بسیار مفید است و به بهبود عملکرد تحصیلی آن‌ها کمک می‌کند. تکنولوژی همچنین در ارتقاء مهارت‌های اجتماعی و عاطفی دانش‌آموزان تأثیرگذار است. با استفاده از پلتفرم‌های آنلاین و ابزارهای ارتباطی، دانش‌آموزان می‌توانند به راحتی با همکلاسی‌ها و معلمان خود ارتباط برقرار کنند، پروژه‌های گروهی انجام دهند و در بحث‌ها شرکت کنند. این تعاملات مجازی به تقویت مهارت‌های ارتباطی و همکاری کمک می‌کند و به دانش‌آموزان این امکان را می‌دهد که در محیط‌های چندفرهنگی و متنوع بهتر عمل کنند. یکی دیگر از جنبه‌های مهم تغییرات آموزشی، تأکید بر یادگیری فعال و مشارکتی است. با استفاده از تکنولوژی، معلمان می‌توانند محیط‌های یادگیری تعاملی‌تری ایجاد کنند که در آن دانش‌آموزان به‌جای دریافت صرف اطلاعات، درگیر فرآیند یادگیری شوند. ابزارهایی مانند شبیه‌سازی‌ها، بازی‌های آموزشی و پروژه‌های تحقیقاتی می‌توانند به افزایش انگیزه و مشارکت دانش‌آموزان

کمک کنند در این راستا، روش‌های ارزیابی نیز دستخوش تغییرات قابل توجهی شده‌اند. استفاده از تکنولوژی به معلمان این امکان را می‌دهد که از روش‌های ارزیابی متنوع‌تری بهره‌برند. به‌عنوان مثال، ارزیابی‌های مبتنی بر پروژه، ارائه‌های کلاسی و فعالیت‌های گروهی به‌جای آزمون‌های کتبی سنتی، می‌توانند نمای بهتری از توانمندی‌های واقعی دانش‌آموزان ارائه دهند.

اما این تغییرات تنها محدود به فرآیند یادگیری و تدریس نمی‌شوند؛ بلکه نیاز به ارتقاء مهارت‌های معلمان نیز ضروری است. برای استفاده بهینه از تکنولوژی در آموزش، معلمان باید آموزش‌های لازم را در زمینه تکنولوژی‌های جدید و روش‌های نوین تدریس دریافت کنند. این آموزش‌ها می‌توانند شامل کارگاه‌ها، دوره‌های آنلاین و برنامه‌های توسعه حرفه‌ای باشند که به معلمان کمک می‌کنند تا مهارت‌های لازم برای تدریس مؤثر در دنیای دیجیتال را کسب کنند (رضوانی، ن. ۱۳۹۹)

با وجود تمام مزایای تکنولوژی در آموزش، چالش‌هایی نیز وجود دارد که باید به آن‌ها توجه شود. عدم دسترسی به تکنولوژی و اینترنت در برخی مناطق می‌تواند باعث ایجاد نابرابری در فرصت‌های آموزشی شود. همچنین، وابستگی بیش از حد به تکنولوژی ممکن است مهارت‌های بنیادی مانند تفکر انتقادی و حل مسئله را تحت تأثیر قرار دهد. لذا، تعادل بین استفاده از تکنولوژی و حفظ روش‌های سنتی آموزش ضروری است تغییرات در نظام آموزشی و نقش تکنولوژی در آن نشان‌دهنده یک تحول بنیادین در نحوه یادگیری و تدریس است. این تغییرات به ایجاد محیط‌های یادگیری مؤثرتر، جذاب‌تر و متناسب‌تر با نیازهای دانش‌آموزان کمک می‌کند. با این حال، برای بهره‌مندی کامل از این تغییرات، نیاز به همکاری همه ذینفعان از جمله معلمان، والدین و سیاست‌گذاران وجود دارد تا آینده‌ای روشن و موفق برای نسل‌های آینده فراهم شود. (لوسانی، ن. ۱۳۹۹)

اهمیت همگام‌سازی معلمان با دنیای دیجیتال:

در دنیای امروز، فناوری‌های دیجیتال به‌سرعت در حال تحول و گسترش هستند و این امر تأثیر عمیقی بر تمامی جنبه‌های زندگی بشر، به‌ویژه آموزش و پرورش گذاشته است. در این راستا، همگام‌سازی معلمان با دنیای دیجیتال نه تنها ضروری است، بلکه به‌عنوان یک اولویت در نظام‌های آموزشی مطرح می‌شود. معلمان به‌عنوان تسهیل‌کنندگان فرآیند یادگیری، باید به‌روز باشند تا بتوانند به‌طور مؤثری نیازهای یادگیرندگان را برآورده سازند از آنجا که دانش‌آموزان

امروزی به‌ویژه با تکنولوژی‌های دیجیتال آشنا هستند و در محیط‌های دیجیتال بزرگ شده‌اند، معلمان باید بتوانند به‌خوبی از این ابزارها و تکنیک‌ها در فرآیند یاددهی و یادگیری استفاده کنند. این همگام‌سازی باعث می‌شود که یادگیری برای دانش‌آموزان جذاب‌تر و مؤثرتر شود و ارتباط بین معلمان و دانش‌آموزان را تقویت کندهمچنین، تسلط معلمان به ابزارهای دیجیتال به آن‌ها این امکان را می‌دهد که از روش‌های تدریس نوین بهره‌برداری کنند. استفاده از فناوری‌هایی مانند وبینارها، پلتفرم‌های آموزشی آنلاین و نرم‌افزارهای یادگیری می‌تواند به معلمان کمک کند تا محتوای آموزشی را به‌صورت جذاب و تعاملی ارائه دهند. این تغییر در شیوه‌های تدریس می‌تواند به یادگیری فعال و مشارکتی دانش‌آموزان کمک کند و انگیزه آن‌ها را افزایش دهد (احمدی، م. ۱۴۰۰)

علاوه بر این، همگام‌سازی معلمان با دنیای دیجیتال به ارتقاء مهارت‌های ارزیابی و نظارت بر یادگیری کمک می‌کند. معلمان با استفاده از نرم‌افزارهای تحلیلی می‌توانند به‌راحتی پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان را پیگیری کنند و در صورت لزوم، تغییرات لازم را در برنامه‌های درسی اعمال کنند. این قابلیت به معلمان این امکان را می‌دهد که به‌طور دقیق‌تر نیازهای یادگیرندگان را شناسایی کرده و برنامه‌های آموزشی شخصی‌سازی شده‌تری ارائه دهند. همگام‌سازی همچنین به معلمان این امکان را می‌دهد که با دسترسی به منابع و اطلاعات جدید، دانش خود را به‌روز کنند. در دنیای دیجیتال، معلمان می‌توانند به‌راحتی به مقالات علمی، وبسایت‌های آموزشی و دوره‌های آنلاین دسترسی داشته باشند و از این طریق به بهبود مهارت‌های خود بپردازند. این فرآیند یادگیری مادام‌العمر نه تنها به رشد حرفه‌ای معلمان کمک می‌کند، بلکه کیفیت آموزش را نیز بهبود می‌بخشد همچنین، در دنیای دیجیتال، چالش‌هایی مانند حریم خصوصی و امنیت اطلاعات وجود دارد که معلمان باید به آن‌ها توجه داشته باشند. آگاهی از خطرات موجود در فضای مجازی و نحوه حفاظت از داده‌های دانش‌آموزان برای معلمان ضروری است. این آگاهی به معلمان کمک می‌کند تا در محیط‌های آموزشی امن‌تری فعالیت کنند و دانش‌آموزان را نیز به رعایت اصول امنیتی در فضای آنلاین تشویق کنند بسیاری از نظام‌های آموزشی به‌دنبال ادغام تکنولوژی در فرآیند یاددهی و یادگیری هستند و معلمان به‌عنوان کلیدی‌ترین عوامل این تغییرات باید در این مسیر نقش فعالی ایفا کنند. این ادغام نیازمند آموزش‌های مداوم و فراهم کردن زیرساخت‌های لازم برای معلمان است تا آن‌ها بتوانند از امکانات دیجیتال به‌نحو احسن بهره‌برداری کنند.

همگام‌سازی معلمان با دنیای دیجیتال همچنین به آن‌ها این امکان را می‌دهد که با همکاران خود در سطح جهانی ارتباط برقرار کنند و تجارب آموزشی را به اشتراک بگذارند. این شبکه‌سازی جهانی نه تنها به تبادل دانش کمک می‌کند بلکه می‌تواند به ایجاد روش‌های تدریس خلاقانه و نوآورانه منجر شود. معلمان با دنیای دیجیتال به‌عنوان یک ضرورت در نظام‌های آموزشی مدرن شناخته می‌شود. این همگام‌سازی نه تنها به بهبود کیفیت آموزش و یادگیری کمک می‌کند، بلکه به توسعه حرفه‌ای معلمان نیز کمک خواهد کرد. با توجه به تحولات سریع در دنیای فناوری، معلمان باید به‌طور مداوم در تلاش برای به‌روز کردن مهارت‌ها و دانش خود باشند تا بتوانند به‌خوبی به نیازهای یادگیرندگان پاسخ دهند و آنان را برای چالش‌های آینده آماده کنند. (امینی، س. ۱۳۹۸)

تعریف آموزش سنتی و تکنولوژی در کلاس درس:

آموزش سنتی به فرآیندی گفته می‌شود که در آن معلم به عنوان منبع اصلی دانش و اطلاعات در کلاس حضور دارد و دانش‌آموزان نقش گیرنده‌های منفعل را ایفا می‌کنند. در این روش، بیشتر فعالیت‌های آموزشی حول محور تدریس شفاهی، کتاب‌های درسی، یادداشت‌برداری و آزمون‌های کتبی می‌چرخد. تعامل در کلاس محدود به سوالات و پاسخ‌های مستقیم معلم و دانش‌آموزان است، و محیط یادگیری به‌شدت به مواد آموزشی فیزیکی وابسته است (لواسانی، ن. ۱۳۹۹)

در آموزش سنتی، معلم نقش محوری در تعیین محتوا و مدیریت کلاس دارد. وی برنامه‌ریزی دروس، نحوه ارائه آن‌ها و ارزشیابی از عملکرد دانش‌آموزان را بر عهده دارد. قدرت انحصاری معلم بر تدریس، به دانش‌آموزان کمتر فرصت می‌دهد که به‌صورت خودمختار یاد بگیرند یا به منابع دیگر برای کسب دانش رجوع کنند (رضوانی، ن. ۱۳۹۹)

آموزش سنتی غالباً با تعاملات یک‌طرفه همراه است. معلم درس را ارائه می‌دهد و دانش‌آموزان آن را دریافت و حفظ می‌کنند. این روش معمولاً به تقویت مهارت‌های حافظه و بازگویی اطلاعات متمرکز است و فرصت‌های کمتری برای توسعه مهارت‌های تفکر انتقادی و خلاقیت فراهم می‌آورد. تکنولوژی آموزشی، از جمله استفاده از دستگاه‌های دیجیتالی، نرم‌افزارهای آموزشی و اینترنت، تغییرات اساسی در محیط‌های آموزشی به وجود آورده است. این تغییرات به دانش‌آموزان اجازه می‌دهد تا به منابع یادگیری متنوع و چندرسانه‌ای دسترسی داشته باشند، و فرآیند یادگیری را به‌طور خودمختار و مبتنی بر نیازهای فردی پیش ببرند.

با ورود تکنولوژی به کلاس درس، نقش معلم از یک منبع دانش انحصاری به یک راهنمای یادگیری تغییر می‌کند. معلمان به دانش‌آموزان کمک می‌کنند تا از منابع دیجیتال بهره ببرند، اطلاعات را تحلیل کنند و از ابزارهای آموزشی دیجیتال برای بهبود مهارت‌های حل مسئله و تفکر انتقادی استفاده کنند. یکی از مهم‌ترین مزایای استفاده از تکنولوژی در کلاس، افزایش تعامل بین دانش‌آموزان، معلمان و منابع مختلف است. ابزارهای آموزشی مانند پلتفرم‌های یادگیری آنلاین، بازی‌های آموزشی و نرم‌افزارهای تعاملی به دانش‌آموزان اجازه می‌دهند تا به صورت فعال‌تر در فرآیند یادگیری مشارکت کنند و تعاملات چندسویه برقرار شود.

تکنولوژی در کلاس درس امکان شخصی‌سازی آموزش را فراهم می‌کند. با کمک داده‌های به‌دست‌آمده از نرم‌افزارهای آموزشی، معلمان می‌توانند برنامه‌های درسی و روش‌های تدریس را با توجه به سطح دانش و توانایی‌های هر دانش‌آموز تنظیم کنند، که این امر به بهبود یادگیری و پیشرفت فردی کمک می‌کند یکی از تحولات اساسی که تکنولوژی در کلاس درس به ارمغان آورده، دسترسی به منابع گسترده‌ای از اطلاعات و دانش است. دانش‌آموزان می‌توانند از طریق اینترنت، به مقالات، ویدیوها، دوره‌های آنلاین و کتاب‌های الکترونیکی دسترسی داشته باشند، که این امر دامنه یادگیری آن‌ها را به شدت گسترش می‌دهد در آموزش سنتی، ارزشیابی عمدتاً از طریق آزمون‌های کتبی و شفاهی انجام می‌شود. اما تکنولوژی امکان ارزشیابی مستمر و متنوع را فراهم می‌آورد. معلمان می‌توانند از ابزارهای دیجیتال برای پیگیری پیشرفت دانش‌آموزان، اجرای آزمون‌های آنلاین و ارائه بازخورد آنی استفاده کنند، که این روش‌ها به بهبود یادگیری دانش‌آموزان کمک می‌کند.

مروری بر رویکردهای سنتی تدریس: مفاهیم و روش‌ها:

آموزش سنتی از جمله قدیمی‌ترین شیوه‌های آموزشی است که طی قرن‌ها در نهادهای آموزشی مختلف مورد استفاده قرار گرفته است. این رویکرد به‌طور عمده بر روش‌های سنتی انتقال دانش، مانند تدریس شفاهی، یادگیری مبتنی بر حافظه و استفاده از منابع محدود مثل کتاب‌های درسی متمرکز است. معلم به عنوان منبع اصلی دانش و اطلاعات در کلاس عمل می‌کند و نقش فعالی در فرآیند یادگیری ایفا می‌کند. دانش‌آموزان معمولاً نقش گیرنده‌های منفعل دارند و مطالب آموزشی را دریافت و حفظ می‌کنند. روش‌های تدریس سنتی عمدتاً بر تکرار، تمرین و یادداشت‌برداری متمرکز دارند و تأکید زیادی بر تسلط بر محتوای کتاب درسی دارند. یکی از

ویژگی‌های کلیدی آموزش سنتی، استفاده از تکنیک‌هایی مانند سخنرانی، ارائه درس به صورت گام‌به‌گام، و حل تمرینات به صورت کتبی و شفاهی است. این روش‌ها با هدف تقویت حافظه و توانایی بازگو کردن اطلاعات طراحی شده‌اند. معمولاً معلم با طرح سوالات مستقیم از دانش‌آموزان و برگزاری آزمون‌های دوره‌ای، میزان تسلط آن‌ها بر محتوای درس را ارزیابی می‌کند.

نقش انفعالی دانش‌آموزان در آموزش سنتی باعث می‌شود که آن‌ها کمتر فرصت تعامل با مواد آموزشی یا پیگیری فعالیت‌های خلاقانه داشته باشند. در این رویکرد، کتاب‌های درسی به عنوان منبع اصلی مطالب علمی و تربیتی شناخته می‌شوند، و معلم نقشی غیرقابل جایگزین در هدایت و کنترل کلاس ایفا می‌کند. به همین دلیل، روش‌های سنتی تدریس اغلب با نقدهایی مبنی بر محدودیت در توسعه مهارت‌های تفکر انتقادی و استقلال یادگیری مواجه می‌شوند. یکی از ابزارهای مهم در آموزش سنتی، تخته سیاه است که به عنوان واسطه‌ای برای ارائه مطالب به کار می‌رود. معلمان از این ابزار برای نوشتن نکات کلیدی، فرمول‌ها و مثال‌ها استفاده می‌کنند تا دانش‌آموزان با پیروی از معلم به حفظ و یادگیری بپردازند (امینی، س. ۱۳۹۸).

با وجود مزایای این رویکرد در تثبیت مفاهیم پایه و ایجاد نظم در کلاس درس، معایبی نیز وجود دارد. یکی از چالش‌های اساسی آموزش سنتی، عدم توجه به تفاوت‌های فردی میان دانش‌آموزان است. همه دانش‌آموزان با سرعت و سبک یادگیری یکسان عمل نمی‌کنند و این امر می‌تواند منجر به کاهش انگیزه برخی از آن‌ها و ناکامی در یادگیری شود. آزمون‌های استاندارد شده و کتبی نیز از ویژگی‌های برجسته آموزش سنتی هستند که به عنوان ابزار اصلی سنجش و ارزیابی دانش‌آموزان استفاده می‌شوند. این آزمون‌ها عمدتاً بر اساس اطلاعاتی که دانش‌آموزان از کتاب‌های درسی حفظ کرده‌اند تنظیم می‌شوند و کمتر به مهارت‌های کاربردی و حل مسئله توجه دارند (لواسانی، ن. ۱۳۹۹).

با توجه به پیشرفت‌های روزافزون در زمینه تکنولوژی و تغییر نیازهای جامعه، بسیاری از مدارس و معلمان در حال تجدیدنظر در استفاده از رویکردهای سنتی هستند. رویکردهای نوین آموزشی مانند یادگیری تعاملی، یادگیری مبتنی بر پروژه و استفاده از ابزارهای دیجیتال در حال جایگزین شدن با روش‌های سنتی هستند تا محیط یادگیری بیشتری از تعامل و نوآوری برخوردار باشد.